

STATUT "CARITAS" ARCHIDIECEZJI PRZEMYSKIEJ

Rozdział I

Struktura, nazwa, charakter prawny

1. Instytucjonalną działalność charytatywną w archidiecezji przemyskiej realizuje «Caritas» Archidiecezji Przemyskiej zwana dalej «Caritas» Archidiecezji.
2. «Caritas» Archidiecezji powołuje biskup diecezjalny.
3. «Caritas» Archidiecezji posiada osobowość prawną w rozumieniu prawa kanonicznego oraz prawa cywilnego.
4. Siedzibą «Caritas» Archidiecezji jest miasto Przemyśl, terenem zaś jej działania jest cała archidiecezja przemyska.

Rozdział II

Cele, zadania i środki działania «Caritas» Archidiecezji

5. Podstawowym celem «Caritas» Archidiecezji jest szerzenie chrześcijańskich zasad charytatywnych, bezpośrednia i pośrednia działalność charytatywna, jednocześnie, koordynowanie i kierowanie całą kościelną akcją charytatywną na terenie archidiecezji a także reprezentowanie jej na zewnątrz, współpraca z niekościelnymi instytucjami i formami pomocy wzajemnej.
6. Zadania «Caritas» Archidiecezji, formowane przez biskupa diecezjalnego, wynikają z Chrystusowego przykazania miłości bliźniego odczytywanego w znakach czasu i potrzeb ludzi, bez względu na ich wyznanie, światopogląd, narodowość, rasę czy przekonania polityczne.
7. «Caritas» spełnia swoje podstawowe zadania zabezpieczenia potrzeb bliźniego tak podstawowych jak i wyższego rzędu szczególnie przez :
 - a. szerzenie nauki Jezusa Chrystusa o miłosierdziu i pogłębianie jej zrozumienia;
 - b. krzewienie ducha czynnej miłości bliźniego;
 - c. formowanie duchowe i praktyczne działaczy i pracowników charytatywnych;
 - d. wychowywanie do miłosierdzia chrześcijańskiego;
 - e. opracowywanie programów działalności charytatywnej w diecezji w oparciu o wskazania biskupa diecezjalnego jak i własne rozeznanie potrzeb terenu;
 - f. koordynowanie akcji charytatywnej na terenie archidiecezji;
 - g. samodzielne prowadzenie lub uczestniczenie w ogólnokrajowych akcjach wchodzących w zakres charytatywnej działalności Kościoła, jak np.: Tydzień Miłosierdzia, Wigilijne Dzieło Pomocy Dzieciom, „Wielkopostna skarbonka” i szerzenie tradycyjnych uroczystości charytatywnych, jak np.: „św. Mikołaja”,

- wigilia ubogich i samotnych, opłatek, święcone itp., organizowanie pomocy dla poszkodowanych w kataklizmach w kraju i za granicą;
- h. organizowanie własnych ogniw terenowych: oddziałów, zespołów, kół i sekcji oraz innych ogniw pomocniczych;
 - i. utrzymanie łączności i współpracy z «Caritas» innych diecezji w Polsce oraz «Caritas» Polska;
 - j. współdziałanie z pracą charytatywną i opiekuńczą prowadzoną przez organy i organizacje państwowe, społeczne organizacje wyznaniowe i inne;
 - k. występowanie w imieniu kościelnej akcji charytatywnej wobec lokalnych władz państwowych, organizacji samorządowych, społecznych i innych instytucji;
 - l. zarządzanie placówkami opiekuńczymi «Caritas»;
 - m. kontakty z zagranicznymi organizacjami charytatywnymi.
8. «Caritas» realizuje swoje cele w szczególności poprzez:
- a. urządzenie nabożeństw, dni skupienia, rekolekcji, dni społecznych, zbiórek, darów ołtarza oraz mobilizowanie wszystkich wiernych do czynnej służby bliźniemu;
 - b. organizowanie odczytów, zebrań, konferencji, zjazdów, kursów, tworzenie bibliotek, czytelni itp.;
 - c. organizowanie systematycznego kształcenia pracowników i działaczy charytatywnych;
 - d. wydawanie biuletynu oraz innych materiałów instruktażowo – szkoleniowych;
 - e. wydawanie czasopism i książek;
 - f. prowadzenie stałych akcji finansowych, dla powiększenia środków materialnych na cele charytatywne między innymi przez prowadzenie działalności gospodarczej; jednostki prowadzące taką działalność winny stanowić komórki wyodrębnione organizacyjnie;
 - g. prowadzenie różnego rodzaju placówek opieki, tak zamkniętej jak i otwartej, w zależności od potrzeb terenowych (np. domy opieki, stacje opieki, itp.);
 - h. organizowanie pomocy stałej lub doraźnej, całkowitej lub częściowej, udzielanie zapomóg zwrotnych lub bezzwrotnych, tak gotówkowych jak i rzeczowych, przez pośrednictwo miejscowej parafii;
 - i. organizowanie własnych placówek działalności gospodarczej dających pracę i zarobek potrzebującym, szczególnie osobom niepełnosprawnym – a przeznaczających dochody na cele charytatywne;
 - j. organizowanie imprez dochodowych, zbiórek itp. celem przysporzenia środków na kościelną działalność charytatywną;
 - k. współpraca z innymi organizacjami i instytucjami zajmującymi się pomocą i opieką.

Rozdział III

Relacje «Caritas» do władzy kościelnej

9. Najwyższą władzą «Caritas» Archidiecezji Przemyskiej jest biskup diecezjalny, który:
- a. powołuje do życia «Caritas» zgodnie z niniejszym statutem i nadaje jej osobowość prawną;

- b. rozwiązuje «Caritas» jak również jej ogniwa terenowe (oddziały, zespoły, koła);
- c. mianuje i odwołuje dyrektora «Caritas» i członków Zarządu «Caritas»;
- d. mianuje i odwołuje dyrektora oddziału «Caritas» i zatwierdza skład zarządu;
- e. wyznacza i odwołuje asystentów kościelnych przy ogniwach «Caritas»;
- f. zatwierdza statut i jego zmiany.

10. Asystent kościelny mianowany przy ogniwach «Caritas»:

- a. informuje ordynariusza o stanie i działalności ogniwa;
- b. bierze udział w zebraniach terenowych ogniw «Caritas»;
- c. posiada prawo sprzeciwu nie tylko w sprawach wiary i moralności, ale również w stosunku do uchwał sprzecznych z przepisami prawa kanonicznego i statutu oraz niezgodnych ze wskazaniem biskupa diecezjalnego;
- d. w sprawach organizacyjnych posiada głos doradczy.

Rozdział IV

Zarząd «Caritas»

11. Organami «Caritas» na szczeblu diecezji są: zarząd, rada «Caritas», komisja rewizyjna.

a. Zarząd «Caritas» mianowany jest przez biskupa diecezjalnego. Członkami zarządu są:

- dyrektor;
- zastępca dyrektora;
- sekretarz;
- członkowie, którym została powierzona troska o poszczególne dziedziny działalności «Caritas».

b. Radę «Caritas» stanowią:

- diecezjalni duszpasterze osób niepełnosprawnych (chorych, niewidomych, głuchoniemych, itp.);
- diecezjalny duszpasterz rodzin, trzeźwości, więziennictwa, i inni;
- delegaci kościelnych placówek opiekuńczych;
- dwaj delegaci wybrani na spotkaniu przedstawicieli oddziałów «Caritas»;
- delegaci kościelnych organizacji charytatywnych, zakonów;
- osoby powołane przez biskupa diecezjalnego – w miarę potrzeby.

c. Komisja rewizyjna w składzie 3-5 osób jest powoływana przez radę «Caritas».

12. Radę «Caritas» zwołuje dyrektor dwa razy do roku dla opiniowania przedstawionych przez zarząd programów działania. Członkowie rady mają prawo przedstawiania swoich sugestii i projektów przyszłych działań «Caritas».

13. Zarząd kieruje pracą «Caritas» i odpowiada za swoją działalność przed biskupem diecezjalnym, któremu składa roczne sprawozdanie.

Do zakresu działania zarządu należy:

- opracowywanie planu działalności «Caritas», opracowanie preliminarzy budżetowych oraz sprawozdań i bilansów a także zatwierdzanie sprawozdań

i bilansów ogniw terenowych i placówek opiekuńczych prowadzonych przez «Caritas» (zwanych dalej placówkami);

- ustalanie wytycznych i instrukcji dla ogniw terenowych i placówek;
- powoływanie, tworzenie i likwidacja oraz kontrola terenowych placówek;
- przyjmowanie i zwalnianie pracowników biura zarządu, ogniw terenowych a także kierowników placówek;
- gospodarowanie funduszami i majątkiem «Caritas» w granicach określonych budżetem;
- organizowanie i nadzorowanie działalności gospodarczej;
- podejmowanie decyzji w sprawach rozporządzania majątkiem «Caritas» oraz przejmowania darowizn, spadków, zapisów, ofiar itp.; jednak na rozporządzenie nieruchomościami niezbędna jest zgoda biskupa diecezjalnego.

14. Do zadań dyrektora należy:

- a. przewodniczenie zarządowi;
- b. reprezentowanie «Caritas» na zewnątrz;
- c. podejmowanie samodzielnie w imieniu zarządu decyzji w sprawach bieżących;
- d. informowanie na bieżąco biskupa diecezjalnego o działalności «Caritas».

Po zakończeniu roku dyrektor «Caritas» przekazuje Radzie do spraw ekonomicznych Archidiecezji Przemyskiej sprawozdanie finansowe.

Rozdział V

Oddziały «Caritas»

15. Oddział «Caritas» obejmuje swoją działalnością zasadniczo teren archidiecezjalny, chyba, że biskup diecezjalny postanowi inaczej.

16. Na czele oddziału stoi zarząd oddziału. W skład zarządu oddziału wchodzi:

- a. prezes, którym jest archidiecezjalny lub dziekan, względnie proboszcz z terenu archidiecezjalnego;
- b. jego zastępcy, którymi są przedstawiciele poszczególnych dekanatów, z zasady wicedziekani;
- c. sekretarz;
- d. członkowie, po jednym z każdego dekanatu. Winni być nimi ludzie świeccy lub osoby zakonne.

17. Zarząd oddziału wspomaga w działalności oddziałowa rada «Caritas», do której wchodzi jeden delegat z każdego parafialnego zespołu charytatywnego czy środowiskowego koła «Caritas»

18. Kadencja prezesa oddziału trwa tak długo jak kadencja archidiecezjalnego lub dziekana. Może on być powołany na następne kadencje. Członków zarządu oddziału powołuje prezes w porozumieniu z wicedziekanami, a ich listę przedstawia do zatwierdzenia zarządowi archidiecezjalnemu «Caritas».

19. Do zadań zarządu oddziału należy:

- a. ustalanie kierunków działania na terenie oddziału w myśl zarządzeń biskupa diecezjalnego i zarządu «Caritas»;

- b. kontrola pracy parafialnych zespołów charytatywnych «Caritas» i środowiskowych kół «Caritas» oddziału;
- c. koordynacja międzyparafialnych akcji charytatywnych;
- d. formacja duchowa i fachowa członków parafialnych zespołów charytatywnych «Caritas» i środowiskowych kół «Caritas»;
- e. pomoc i współdziałanie z placówkami opiekuńczymi znajdującymi się na terenie oddziału, a także współdziałanie z placówkami działalności gospodarczej;
- f. współpraca na terenie lokalnym z innymi organizacjami społecznymi o charakterze opiekuńczym.

Rozdział VI

Parafialny Zespół Charytatywny «Caritas»

- 20. Na terenie parafii, we współpracy z proboszczem, działalność dobroczynną prowadzą parafialne zespoły charytatywne oraz parafialne zespoły «Caritas».
- 21. Parafialny zespół charytatywny działa w oparciu o *Instrukcję* stanowiącą Aneks nr 31. Parafialne zespoły «Caritas» mogą działać w oparciu o niżej zamieszczone zasady.
- 22. Celem zespołu «Caritas» jest:
 - a. mobilizacja charytatywna całej wspólnoty parafialnej, a szczególnie organizacji i ruchów katolickich działających na terenie parafii, do praktykowania miłosierdzia modlitwą, słowem i czynem;
 - b. stałe rozpoznawanie potrzeb i możliwości pomocy;
 - c. organizowanie i świadczenie konkretnej pomocy potrzebującym;
 - d. prowadzenie na terenie parafii akcji charytatywnych takich jak: tydzień miłosierdzia, wigilijne dzieło pomocy dzieciom, „wielkopostna skarbonka”, kwesty przy kościołach i cmentarzach oraz inne.
- 23. Zarząd parafialnego zespołu «Caritas» stanowią:
 - a. prezes, którym jest miejscowy proboszcz albo przez niego wskazany kapłan lub osoba zakonna, ściśle współpracujące z proboszczem;
 - b. zastępca prezesa, którym z reguły winna być osoba świecka lub zakonna;
 - c. sekretarz;
 - d. skarbnik;
 - e. członkowie zarządu, których liczbę ustala proboszcz.
- 24. Osoby wchodzące w skład zarządu zespołu «Caritas» powołuje proboszcz i przedstawia ich listę do zatwierdzenia zarządowi oddziału.
- 25. Osoby wchodzące w skład zarządu zespołu «Caritas», działając w duchu wiary, dokładają starań, aby parafia stawała się wspólnotą eucharystyczno – charytatywną.
- 26. Zadania zarządu zespołu «Caritas»:
 - a. uroczyste obchody święta związane treściowo z miłosierdziem chrześcijańskim jak: Święto Miłosierdzia Bożego, św. Antoniego, św. Brata

- Alberta, Matki Bożej Uzdrawienia Chorych (6 lipca), św. Wincentego á Paulo i inne;
- b. zachęca wiernych swoim przykładem do modlitwy za żywych i umarłych, do praktykowania wzajemnego przebaczenia oraz do pełnienia uczynków miłosierdzia;
 - c. kultywuje parafialne i rodzinne zwyczaje charytatywne, np. dzień chorych i seniorów, opłatek czy święcone dla osób samotnych, Msze święte i rekolekcje dla obłożnie chorych w domach itp.
27. Celem gruntownego rozpoznania i zaradzenia potrzebom wiernych należy podzielić parafię na mniejsze rejony, za które odpowiadają opiekunowie rejonowi.
28. Dla zaradzenia konkretnym problemom wybranej grupy parafian można zorganizować specjalne agendy charytatywne, na których czele stoją opiekunowie sekcijni.
29. Pracę opiekunów rejonowych i sekcyjnych wspomagają pomocnicy rekrutujący się z grona młodzieży, sąsiadów, krewnych względnie osób z odpowiednimi kwalifikacjami.
30. Opiekunowie rejonowi zwracają uwagę na potrzeby następujących grup ludzi:
- a. osoby potrzebujące pomocy duchowej;
 - b. pozbawieni praw i opuszczeni przez ludzi;
 - c. chorzy (także psychicznie);
 - d. niepełnosprawni fizycznie i umysłowo;
 - e. alkoholicy i narkomanii;
 - f. rodziny wielodzietne, osoby samotnie wychowujące dzieci, rodziny rozbite i zdemoralizowane;
 - g. dzieci i młodzież, zwłaszcza sieroty, wychowankowie domów dziecka, zakładów poprawczych i opiekuńczych;
 - h. starcy i sterani życiem i wiekiem;
 - i. podróżni, emigranci, pielgrzymi;
 - j. osoby dotknięte klęskami żywiołowymi;
 - k. osoby w trudnej sytuacji materialnej, bezrobotni;
 - l. osoby przeżywające inne trudności.
31. Zespół «Caritas» dokumentuje swoją działalność przez prowadzenie kartotek osób potrzebujących pomocy, protokołów spotkań, kroniki, ewidencji otrzymanych darów oraz innych ksiąg i dokumentów. Podczas wizytacji kanonicznej należy je przedstawić do wglądu.
32. Zarząd zespołu «Caritas» co roku składa sprawozdanie ze swojej charytatywnej działalności diecezjalnym władzom «Caritas».

Rozdział VII

Koła środowiskowe «Caritas»

33. Dla mobilizacji działań charytatywnych niektórych grup środowiskowych mogą być utworzone koła środowiskowe «Caritas», zwane dalej kołami.

34. Powołanie koła należy do kompetencji zarządu diecezjalnego «Caritas».
35. Koło pracuje na podstawie specjalnego statutu czy regulaminu z uwzględnieniem swej specyfiki.
36. Koło należy do oddziału, na którego terenie znajduje się jego siedziba, ściśle współpracując z miejscowym zespołem «Caritas».

Rozdział VIII

Majątek i fundusze

37. Fundusze «Caritas», pochodzące z ofiar zbieranych w parafiach są gromadzone na oddzielnym koncie Kurii Metropolitalnej, którego dysponentem, w porozumieniu z dyrektorem «Caritas», jest ekonom archidiecezji.
38. Fundusze «Caritas» pozyskiwane z innych źródeł niż określono w punkcie 37, mogą wpływać na konto «Caritas» i podlegają przyjętym zasadom sprawozdawczości wobec Komisji do spraw ekonomicznych Archidiecezji Przemyskiej.
39. Na fundusze «Caritas» składają się:
 - a. ofiary pieniężne i w naturze pochodzące od osób prywatnych, społeczności wiernych i z funduszków kościelnych;
 - b. dochody z imprez, zbiórek, kwest i akcji dobroczynnych;
 - c. darowizny, spadki i zapisy od osób fizycznych polskich i zagranicznych;
 - d. odpłatności za usługi;
 - e. subwencje i dotacje pochodzące od krajowych lub zagranicznych instytucji państwowych, samorządowych, społecznych;
 - f. dochody z majątku ruchomego i nieruchomości oraz z działalności gospodarczej własnych instytucji.
40. Diecezja, dekanaty, parafie nie ponoszą odpowiedzialności finansowej za zobowiązania «Caritas» archidiecezji i ich ogniw.
41. W razie likwidacji «Caritas» majątek jej jako własność kościelna przechodzi do wyłącznej dyspozycji archidiecezji.

Rozdział IX

Symbole, święto patronalne

42. Świętem patronalnym «Caritas» Archidiecezji jest liturgiczny dzień ku czci Miłosierdzia Bożego.
43. «Caritas» Archidiecezji, tak jak wszystkie kościelne instytucje charytatywne posiadają prawo i używają nazwy prawnie zastrzeżonej: «Caritas» oraz symbolu przedstawiającego czerwony, równoramienny krzyż z potrójnymi promieniami falistymi, wychodzącymi z każdego wewnętrznego kąta między ramionami Krzyża oraz literami białymi: «Caritas», wpisanymi w stylizowanej formie symbolu serca.

44. «Caritas» Archidiecezji używa pieczęci podłużnej i okrągłej. Pieczęć podłużna zawiera nazwę statutową, siedzibę i adres. Pieczęć okrągła zawiera w środku symbol «Caritas» oraz napis w otoku: „Caritas Archidiecezji Przemyskiej”.
45. «Caritas» Archidiecezji ma obowiązek wykorzystywać wszelkie dostępne środki prawne dla uzyskania i zachowania ochrony prawnie zastrzeżonej dla nazwy i symbolu «Caritas» kościelnej na terenie Rzeczypospolitej Polskiej oraz poza granicami kraju. Należy także prawnie reagować w przypadku naruszenia tej prawnie zastrzeżonej nazwy i symbolu przez stowarzyszenia charytatywne katolików i inne instytucje nawet charytatywne, ale nie kościelne.

* * *

ANEKS 1.

STATUT DOMU MATKI I DZIECKA ARCHIDIECEZJI PRZEMYSKIEJ

I Postanowienia ogólne

§ 1.

Dom Matki i Dziecka, funkcjonujący w ramach «Caritas» Archidiecezji Przemyskiej, zwany dalej domem, działa na podstawie:

- dekretu powołującego biskupa diecezjalnego;
- uchwały Zarządu «Caritas» Archidiecezji Przemyskiej.

§ 2.

Dom stanowi budynek, będący własnością «Caritas» Archidiecezji Przemyskiej, przy *ul. Prądyńskiego 8* w Przemyśle.

§ 3.

Celem domu jest:

- ochrona dziecka poczętego;
- pomoc samotnym matkom w okresie przed porodem i po urodzeniu dziecka;
- oddziaływanie wychowawcze w celu przygotowania matek do godnego i samodzielnego życia w społeczeństwie;
- udzielanie schronienia kobietom – ofiarom przemocy w rodzinie oraz ich niepełnoletnim dzieciom (interwencja kryzysowa).

§ 4.

Dom zapewnia:

- miejsce zamieszkania;
- utrzymanie;
- opiekę lekarską i socjalno – prawną;
- opiekę duchową i oddziaływanie wychowawcze;
- godne traktowanie i poczucie bezpieczeństwa.

§ 5.

Realizacja celów wymienionych w § 4 odbywa się przez zapewnienie w szczególności:

- miejsca zamieszkania wyposażonego w niezbędne meble i sprzęty, bieliznę pościelową oraz środki utrzymania higieny osobistej;
- wyżywienia dla matek i dzieci;
- opieki lekarskiej;
- opieki duszpasterskiej;
- poradnictwa psychologicznego i prawno-socjalnego;
- dostępu do dóbr kultury i rekreacji;

- możliwości nabycia podstawowych umiejętności w prowadzeniu gospodarstwa domowego i wychowania.

II Zasady funkcjonowania

§ 6.

Nadzór nad domem sprawuje, wyznaczony do tego celu, zastępca dyrektora «Caritas» Archidiecezji Przemyskiej, który w porozumieniu z dyrektorem Wydziału Duszpasterstwa Rodzin i dyrektorem «Caritas», po uzyskaniu zgody biskupa diecezjalnego, zatrudnia i zwalnia dyrektora domu.

Dom prowadzony jest przez siostrę dyrektor powołaną przez «Caritas» Archidiecezji Przemyskiej i przez przełożoną generalną Zgromadzenia Sióstr Pasterek, przy współpracy innych pracowników, powołanych przez «Caritas» Archidiecezji Przemyskiej.

§ 7.

Do domu mogą być przyjmowane osoby, które z uwagi na sytuację życiową i rodzinną kwalifikują się do korzystania z tej formy pomocy.

Do domu nie są przyjmowane osoby chore na choroby zakaźne, psychiczne oraz wymagające leczenia szpitalnego.

§ 8.

Dyrektor domu dokonuje przyjęcia matek oczekujących potomstwa lub matek z małymi dziećmi, ale nie przekraczającymi 3 roku życia, na podstawie:

- podania osoby zainteresowanej;
- opinii zespołu konsultacyjnego;
- pisemnego ustalenia pomiędzy zainteresowaną a dyrektorem domu dotyczącego warunków pobytu, a w szczególności zakresu świadczeń oraz obowiązków z nimi związanych;
- skierowania parafii osoby zainteresowanej;
- decyzji administracyjnej kierującej do domu, wydanej przez dyrektora właściwego zespołu pomocy społecznej, z którym dom zawarł porozumienie.

§ 9.

Dyrektor domu dokonuje przyjęcia kobiet – ofiar przemocy w rodzinie i ich dzieci do 18 roku życia na podstawie:

- podania osoby zainteresowanej;
- pisemnego ustalenia pomiędzy osobą zainteresowaną a dyrektorem domu dotyczącego warunków pobytu;
- decyzji administracyjnej kierującej do domu, wydanej przez dyrektora właściwego zespołu pomocy społecznej, z którym dom zawarł porozumienie.

§ 10.

1. Matki przyjęte do domu mogą w nim przebywać od 3 miesięcy przed porodem do 6 miesięcy po narodzeniu dziecka. Nie dotyczy to matek, które urodziły dziecko nieżywe lub które zmarło po porodzie oraz matek, które oddają dziecko do adopcji. Matki te opuszczają dom pierwszego dnia po rozłączeniu się z dzieckiem.

2. W wyjątkowych sytuacjach pobyt w domu może być przedłużony w sumie do jednego roku przez zarząd «Caritas».

3. Kobiety – ofiary przemocy w rodzinie mogą przebywać w domu do czasu rozwiązania sytuacji kryzysowej, ale nie dłużej niż 10 dni.

§ 11.

W zakresie odpłatności za pobyt w domu mają zastosowanie postanowienia Ustawy o pomocy społecznej i zarządzeń wykonawczych.

§ 12.

Obowiązki mieszkanek domu:

- ponoszenie odpłatności za pobyt w domu;
- współpraca z personelem w realizacji celów i zadań statutowych;
- przestrzeganie regulaminu domu i innych zarządzeń dyrekcji;
- przestrzeganie norm i zasad kultury codziennego współżycia;
- dbałość o mienie i czystość domu;
- zgłaszanie wizyt osób z zewnątrz i przyjmowanie ich w wyznaczonym miejscu;
- uzgadnianie konieczności wyjścia z domu z dyrektorem lub opiekunem.

§ 13.

Prawa mieszkanek domu:

- godne traktowanie i akceptacja;
- korzystanie z usług świadczonych przez dom (wg § 4 i 5);
- przyjmowanie odwiedzin krewnych i znajomych w uzgodnieniu z dyrekcją domu;
- przebywanie poza domem po uzgodnieniu z dyrekcją;
- pomoc w razie potrzeby załatwiania spraw osobistych;
- zgłaszanie skarg i wniosków do dyrekcji domu.

§ 14.

Nieprzestrzeganie przez osoby zainteresowane niniejszego statutu i regulaminu, spowoduje upomnienie, a w razie nieskuteczności pozbawienie prawa do przebywania w domu.

Decyzję o wydaleniu z domu z powodu nieprzestrzegania regulaminu lub z innych powodów podejmuje zastępca dyrektora «Caritas» Archidiecezji Przemyskiej na wniosek dyrektora domu.

III Struktura organizacyjna i zasady finansowania

§ 15.

Dom jest własnością notarialną «Caritas» Archidiecezji Przemyskiej, która troszczy się o środki materialne na jego prowadzenie.

Nadzór i opiekę nad domem «Caritas» sprawuje zastępca dyrektora «Caritas» do spraw Domu Matki i Dziecka Archidiecezji Przemyskiej, powołany przez biskupa diecezjalnego. Jest on kompetentny do reprezentowania domu i załatwiania spraw finansowych.

Bezpośrednie kierowanie działalnością domu sprawuje Siostra dyrektor, mieszkająca na stałe w domu.

§ 16.

Dyrektorem domu może być osoba z wyższym wykształceniem pedagogicznym, legitymująca się odpowiednim stażem pracy w placówkach opieki nad dzieckiem.

§ 17.

Dyrektor domu ma obowiązek:

- dokonać zameldowania osoby przyjętej do domu na pobyt czasowy;
- kształtować właściwy stosunek personelu do mieszkank domu i ich dzieci;
- gwarantować mieszkankom realizację ich statutowych praw i obowiązków;
- zapoznać mieszkanki z ich obowiązkami i uprawnieniami oraz regulaminem domu;
- poinformować o potrzebie złożenia depozytu rzeczy wartościowych oraz prowadzić rejestr depozytów;
- dopilnować wykonywanie obowiązku szkolnego w stosunku do mieszkank w wieku szkolnym oraz wyrobienie dowodów tożsamości przez osoby, które ukończyły lat 18;
- nawiązać i utrzymywać kontakt z rodziną i ojcem dziecka;
- utrzymywać stały kontakt z sądem dla nieletnich (w przypadku mieszkank nieletnich) oraz dbać o wyznaczenie im opiekuna prawnego;
- udzielić pomocy w uzyskaniu miejsca zamieszkania i pracy po opuszczeniu domu;
- utrzymywać ścisłą współpracę z ośrodkiem pomocy społecznej z terenu stałego zamieszkania podopiecznej w celu rozwiązania problemów dotyczących alimentacji oraz socjalno – bytowych.

§ 18.

1. Zespół konsultacyjny powołuje «Caritas» Archidiecezji Przemyskiej na wniosek dyrektora domu. W jego skład wchodzi:

- dyrektor domu, który jest jego przewodniczącym;
- dyrektor Wydziału Duszpasterstwa Rodzin lub jego przedstawiciel;
- dwóch opiekunów pracujących w domu;
- przedstawiciel Stowarzyszenia Rodzin Katolickich Archidiecezji Przemyskiej.

2. Do zadań Zespołu należy rozpatrywanie wniosków o przyjęcie do domu.

3. Zespół zbiera się w razie konieczności, ale nie rzadziej niż raz na dwa miesiące.

4. Posiedzenia zespołu są protokołowane.

5. Decyzje o przyjęciu podejmuje się zwykłą większością głosów.

§ 19.

1. Radę społeczną domu powołuje i odwołuje «Caritas» Archidiecezji Przemyskiej na wniosek dyrektora domu.

2. Rada społeczna zatwierdza program wychowawczy i plan finansowy oraz sprawozdanie z działalności domu.

3. Skład rady społecznej stanowią w połowie pracownicy domu, a w drugiej połowie przedstawiciele placówek i instytucji zajmujących się opieką nad rodziną, matką i dzieckiem.

§ 20.

1. Radę domu stanowią stali pracownicy oraz jedna przedstawicielka mieszkank wybrana zwykłą większością głosów.

2. Rada domu spotyka się według potrzeb, ale nie rzadziej niż raz w miesiącu, dla omówienia bieżących spraw współżycia i organizacji domu.

3. Głos rady ma charakter doradczy dla dyrektora domu.

§ 21.

Pracowników domu zatrudnia «Caritas» Archidiecezji Przemyskiej. Pracownicy są zobowiązani do zachowania tajemnicy służbowej.

§ 22.

Dom utrzymywany jest przez «Caritas» Archidiecezji Przemyskiej (np. kwesta, Wigilijne Dzieło Pomocy Dzieciom itp.), Fundusz Ochrony Życia, dotacje państwowe i samorządowe oraz środki pozabudżetowe.

Dom może prowadzić działalność gospodarczą, która umożliwiłaby mieszkankom zajęcia terapeutyczne, a domowi przynosiłaby dodatkowe środki na zaspokojenie potrzeb mieszkańców.

Dom składa roczne sprawozdanie finansowe «Caritas» Archidiecezji Przemyskiej.

IV Postanowienia końcowe

§ 23.

Dokonywanie jakichkolwiek zmian w statucie odbywa się w porozumieniu z Arcybiskupem Przemyskim.

§ 24.

W przypadku rozwiązania domu jego majątkiem trwałym dysponuje «Caritas» Archidiecezji Przemyskiej a środkami finansowymi dyrektor Wydziału Duszpasterstwa Rodzin Kurii Metropolitalnej.

* * *